

סדר הלימוד ליום כד שבט [יום 142 בשנה]

פְּתַח שְׁנֵי רְשׁוּם לְצַד צְפוֹן, וְכוּ עוֹמֶדֶת אוֹת אַחַת, וְהִיא הָאוֹת ד'.
זוֹ עוֹמֶדֶת וְנוֹצֵצַת, עוֹלָה וְיורֶדֶת, וְלוֹהֵטֶת בְּאוֹתוֹ פְּתַח.
לְפַעֲמִים נוֹצֵצַת בְּהִתְנוּצָצוֹת, וְלְפַעֲמִים נִטְמָן אוֹתוֹ אוֹר וְלֹא מְאִיר.
וְלִכֵּן הָאוֹת הַזֹּאת אֵינָה עוֹמֶדֶת בְּקִיּוֹם מִתְמִיד, וְהָאוֹת הַזֹּאת נִרְשָׁמֶת
בְּאוֹתוֹ פְּתַח.

הַפְּתַח הַשְּׁלִישִׁי הוּא פְּתַח שְׁעוֹמֵד לְצַד מְעָרָב, וְכוּ עוֹמֶדֶת אוֹת אַחַת
שְׁרֻשׁוּמָה וְנִאֹרָה בְּאוֹתוֹ פְּתַח, וְזוֹהִי הָאוֹת נ', וְהָאוֹת הַזֹּאת
נוֹצֵצַת בְּהִתְנוּצָצוֹת בְּאוֹתוֹ הַפְּתַח.

הַפְּתַח הָרְבִיעִי זֶהוּ הַפְּתַח שְׁעוֹמֵד לְצַד דְרוֹם, וְכוּ עוֹמֵד רֶשֶׁם
שֶׁל נִקְדָּה תַּחְתּוֹנָה קֶטְנָה שְׁנִרְאִית וְלֹא נִרְאִית, וְזוֹהִי הָאוֹת
'ו', וְאַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת הֵלְלוּ לְאַרְבַּעַת צְדָדִים, (נוֹצֵצִים) בְּאוֹתוֹ רְקִיעַ
בְּאוֹתָם פְּתַחִים.

בְּרְקִיעַ הַזֶּה רְשׁוּמוֹת אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת (לד' צְדָדִים) בְּכַתְרִים עַל רִאשֵׁיהֶם,
וְאוֹתָן עֶשְׂרִים וּשְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת מִתְעַטְרוֹת בְּכַתְרִים. הַרְקִיעַ
הַזֶּה נוֹסֵעַ וְסוֹבֵב עַל גְּבֵי הַחַיּוֹת בְּרֶשֶׁם שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת, הַסּוּד שֶׁל
חֻשְׁבוֹן הַיַּחֲוֹד בְּסוּד שֶׁל צְרוּף אֶחָד, וְהֵם: א"ט ב"ח ג"ז ד"ו.

הָאוֹתִיּוֹת הֵלְלוּ סוֹכְבוֹת בְּאוֹתוֹ רְקִיעַ בְּסוּד שֶׁל אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת (שֶׁל
מְרַכְבוֹת) עֲלִיוֹנוֹת קְדוּשׁוֹת נִסְתָּרוֹת, וְאוֹתָן אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת
(עֲלִיוֹנוֹת) שְׁנִסְתָּרוֹת סוֹכְבוֹת אֶת אוֹתוֹ רְקִיעַ, וְאֵז נִרְאוֹת הָאוֹתִיּוֹת הֵלְלוּ
בְּגִלְגוּל (שֶׁל הַרְקִיעַ הַזֶּה), שֶׁהֵם א"ט ב"ח, וְרְשׁוּמוֹת בְּרְקִיעַ הַזֶּה.

בְּשַׁעָה שְׁמֵאִיר הַרְקִיעַ הַזֶּה, מְאִירִים בּוֹ אַרְבַּעַת סוּדוֹת שֶׁל הַשְּׁמוֹת
הַקְּדוּשִׁים, וְהֵם צְרוּף בְּצִרוּפִים שֶׁל שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם שְׁכִילִים.
אֵז יוֹרֵד טַל מִהַרְקִיעַ הַזֶּה בְּאוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל סוּד הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ, וְכֹל
אוֹתָן מְרַכְבוֹת נְזוֹנוֹת, וְכֹל אוֹתָם הַחֲלִילוֹת וְהַמְחַנּוֹת הַקְּדוּשִׁים, וְכֹל
מְקַבְּלִים בְּשִׂמְחָה.

בְּשַׁעָה שֶׁהֵדִין תְּלוּי, הָאוֹתִיּוֹת הֵלְלוּ נְטֻמָּנוֹת וְנִגְנָזִים אַרְבַּע בְּתוֹךְ
אַרְבַּע, וְהֵם ט"ח ז"ו. בְּשַׁעָה שְׁאֵלָה נִגְנָזוּ וְנִטְמָנוּ, אֵז הַקּוּל
שֶׁל צַד צְפוֹן מִתְעוֹרָר, וְיוֹדְעִים שֶׁהֵדִין שְׁרוּי עַל הָעוֹלָם. וּבְרְקִיעַ הַזֶּה
נִרְשָׁם גִּזְוֹן אֶחָד שְׁכוּלֵל אֶת כָּל הַגְּוֹנִים.

בְּשָׁנוּסַע הָרְקִיעַ הַזֶּה מֵצַד הַמְזֶרֶחַ, אוֹתָם אַרְבָּעָה הָרָאשִׁים שְׁאֻמְרָנוּ בְּאַרְבַּע (פְּנִים) אוֹתִיּוֹת, נוֹסְעִים כָּלָם בְּמַסְעוֹת, וְעוֹלִים בְּעֵלְיָה לְמַעְלָה. וּכְשִׁנוֹסְעִים וְעוֹלִים לְמַעְלָה, מְסַתְּלָקֵת מִי שְׁמַסְתְּלָקֵת, וְחוֹזְרוֹת הָאוֹתִיּוֹת וְנִרְאוֹת בְּשִׁלְמוֹת בְּסוּד הָרָאשׁוֹן, א"ט ב"ח ג"ז ד"ו, וְנִרְקָם אוֹתוֹ רְקִיעַ, וְאִזּוּ מֵאִיר בְּאוֹר.

וּכְשֶׁהָרְקִיעַ הַזֶּה מֵאִיר כְּמַקְדָּם בְּאוֹתִיּוֹת הַלְלוֹ, כָּלָם שְׂבִים וְשׂוֹאֲגִים לְטָרֶף טָרֶף וּמְזוֹן. כִּיּוֹן שֶׁהֵם שׂוֹאֲגִים וּמַעְלִים קוֹלוֹת, אוֹתוֹ קוֹל נִשְׁמַע לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְאִזּוּ נוֹטֵל בְּרִכּוֹת וְקִדְשׁוֹת מִי שְׁנוֹטֵל.

סוֹבְבוֹת הָאוֹתִיּוֹת וּמִתְגַּלְגֵּלוֹת, וְסוֹבְבוֹת אֵת אוֹתוֹ רְקִיעַ, וְעוֹמְדוֹת אוֹתָן אוֹתִיּוֹת לְצַד דְרוֹם. כִּיּוֹן שְׁעוֹמְדוֹת אוֹתָן אוֹתִיּוֹת לְצַד דְרוֹם, עוֹלוֹת וְנוֹצְצוֹת בְּהִתְנוֹצְצוֹת וְלוֹהֵטוֹת, וְאִזּוּ בְּאֻמְצַע אוֹתוֹ רְקִיעַ רָשָׁם אֶחָד נִרְשָׁם, וְאוֹתוֹ הִרְשָׁם הוּא אוֹת אַחַת, וְהִיא י'. כִּיּוֹן שֶׁהָאוֹת הַזֹּאת נִרְשָׁמָה וְנִרְאִיתָ, אִזּוּ לוֹהֵטוֹת אַחֲרֶיהָ שֶׁלֹּשׁ אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת, וְהֵן הו"ה.

אֵלוֹ הָאוֹתִיּוֹת מְנַצְנְצוֹת בְּאֻמְצַע הָרְקִיעַ הַזֶּה, עוֹלוֹת וְיוֹרְדוֹת, לוֹהֵטוֹת בְּשִׁלְשָׁה עֶשֶׂר (בְּשָׁנִים עֶשֶׂר) לְהֵטִים. אִזּוּ אַחַר שְׁאֵלוֹ הִשְׁלַשׁ עֶשְׂרֵה פְעָמִים לוֹהֵטוֹת, יוֹרֵד מִי שְׁיּוֹרֵד, וְנִכְלָלֵת בְּאוֹתָן אוֹתִיּוֹת וּמִתְעַטְטֶרֶת בְּהֵן וְלֹא נוֹדַעַת. אִזּוּ כָּל הַחִילּוֹת וְכָל הַמַּחֲנוֹת בְּשִׁמְחָה, וְעוֹלִים שִׁירִים וְתִשְׁבָּחוֹת.

הָרְקִיעַ הַזֶּה נוֹסַע שְׁנִית וְסוֹבֵב וּמִתְגַּלְגֵּל, וְאוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת הָרָאשׁוֹנוֹת שְׁאֻמְרָנוּ, שֶׁהֵן א"ט ב"ח, כְּלֵן נִכְלָלוֹת בְּאוֹתָן אוֹתִיּוֹת עֲלִיוֹנוֹת, סוּד הַשָּׁם הַקְּדוֹשׁ שְׁאֻמְרָנוּ, וְסוֹבְבוֹת לְאוֹתוֹ הָרְקִיעַ, וְעוֹמְדוֹת אוֹתָן אוֹתִיּוֹת שֶׁהִיוּ בְּאֻמְצַע סוּד הַשָּׁם הַקְּדוֹשׁ, כְּלֵן נִרְשָׁמוֹת לְצַד צְפוֹן, וְנִרְשָׁמוֹת וְאִינֵן נִרְשָׁמוֹת. אִינֵן מִי שִׁיִּסְתַּכֵּל בְּאוֹתוֹ הַצֵּד. כְּלֵן מְכַסּוֹת, וְאוֹמֵר בְּקוֹל נַעַם: בְּרוּךְ כְּבוֹד ה' מִמְּקוֹמוֹ. וּמִתְכַּסּוֹת מֵצַד צְפוֹן (שֶׁל הַפְּנִים) וְאוֹמְרוֹת אֵת זֶה, מִתְכַּסּוֹת מְכָל הַצְּדָדִים וְאוֹמְרוֹת אֵת זֶה.

הָרְקִיעַ הַזֶּה סוֹבֵב כְּמַקְדָּם וּמִתְגַּלְגֵּל מֵצַד לְצַד, וְאִזּוּ קוֹל נְעִימַת הַמַּחֲנוֹת הַרְבִּים בְּצַד זֶה, וְקוֹל נְעִימַת מַחֲנוֹת רְבִים בְּצַד זֶה, וְכֵן לְאַרְבָּעָה צְדָדִים. בְּאוֹתָהּ שְׁעָה אוֹתוֹ הָרְקִיעַ מֵאִיר בְּאוֹר אַחַר, יוֹתֵר מִכְמוֹ שֶׁהִיָּה, וְעוֹמֵד בְּאוֹר בְּגוֹן אַחַר כְּלוֹל מְכָל הַגְּוִנִים.

וְאֵלוֹ הָאוֹתוֹת שְׁאִמְרָנוּ עוֹלוֹת לְמַעַל בְּאוֹתוֹ רְקִיעַ, וּמִקְבְּלִים אוֹת אַחַת שֶׁהִיא עֲלִיוֹנָה, שְׁמַתְחַבְּרַת בְּשֵׁם זֶה שֶׁל אֱלֹהֵי הָאוֹתוֹת. מִשׁוּם שְׂאֵף עַל גַּב שֶׁהָאוֹתוֹת הִלְלוּ הֵן שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, זֶהוּ שֵׁם שְׁנִכְלָל לְמַטָּה, מִשׁוּם שֶׁסוּד זֶה נִכְלָל לְמַעַל וְנִכְלָל לְמַטָּה, וְכִשְׁנִכְלָל לְמַטָּה, אֱלֹהֵי הָאוֹתוֹת עוֹלוֹת לְקַבֵּל אוֹת אַחַת (י"ד), שֶׁהִרִי מֵאוֹתָהּ הָאוֹת נִזְוֵנוּ אֱלֹהֵי הָאוֹתוֹת לְמַטָּה, וְאוֹתָהּ הָאוֹת הִיא ו'. וְיִוְרְדוֹת וּמַתְחַבְּרוֹת הָאוֹתוֹת הִלְלוּ בְּאוֹתָהּ הָאוֹת, וְאָז כָּלֵן בְּעֵטוֹר אֶחָד, וְנַעֲשֶׂה שֵׁם שְׁלָם.

לְמַטָּה, שֵׁם שְׁלָם וְלֹא שְׁלָם. שֵׁם שְׁלָם בְּחֵמֶשׁ אוֹתוֹת (וְלֹא שְׁלָם שֶׁל תִּשְׁעֵי אוֹתוֹת, שֵׁם שְׁלָם בְּחֵמֶשׁ אוֹתוֹת) הוּא – וְיִהְיֶה"ה. סוּד שֶׁל זָכָר וְנִקְבָּה בְּרַמְזוֹ. הַשֵּׁם שְׁלָם הוּא בְּתִשְׁעֵי אוֹתוֹת, וְהֵם יִהְיֶה"ה אֱלֹהִים. זֶהוּ שֵׁם שְׁלָם מֵהַכֹּל. שֵׁם אַחֵר הוּא בְּרַמְזוֹ, וְהוּא בְּחֵמֶשׁ כְּפִי שְׁאִמְרָנוּ. אֲבָל זֶהוּ שְׁלָם בְּכֹל.

בִּיּוֹן שְׁמַתְחַבְּרוֹת הָאוֹתוֹת הִלְלוּ, אוֹתוֹ רְקִיעַ מְאִיר בְּשִׁלְשִׁים וּשְׁנַיִם אוֹרוֹת, וְאָז הַכֹּל הוּא בְּשִׁמְחָה, הַכֹּל עוֹמֵד בְּסוּד אֶחָד מְעַלָּה וּמַטָּה. כָּל אוֹתָן מְרַכְּבוֹת וְכָל אוֹתָן מַחְנוֹת, כָּלֵם עוֹמְדִים בְּסוּד שֶׁל שְׁלֵמוֹת, וְכָל הַדְּרָגוֹת מְתַקְּנוֹת עַל מְקוֹמָן, כָּל אַחַת וְאַחַת כְּרְאוּי.

בְּרְקִיעַ הַזֶּה עוֹמְדֵת לְצַד צְפוֹן שֶׁלְהֵבֶת אַחַת מְאִירָה שְׂאִינָה שׁוֹכְכֶת תָּמִיד, וְהִיא רְשׁוּמָה בְּאוֹתוֹת אַחֵרוֹת לְיָמִין, וְהֵם עֹשְׂרָה שְׁמוֹת, וְעוֹלוֹת לְשִׁבְעִים שְׁמוֹת, וְכָלֵן רְשׁוּמוֹת בְּרְקִיעַ הַזֶּה, וּמְאִירוֹת כָּלֵן כְּאֶחָד.

מִהֶרְקִיעַ הַזֶּה נוֹסְעִים כָּל אוֹתֵם הֶרְקִיעִים שְׁלֵמָה שֶׁלְצַד הַקְּדוּשָׁה, עַד שֶׁמְגִיעִים לְאוֹתֵם הֶרְקִיעִים הָאַחֵרִים שֶׁלְצַד אַחֵר, וְאַלֶּה נִקְרָאִים יְרִיעוֹת עֲזִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעַשׂ יְרִיעַת עֲזִים לְאַהֲלֵ עַל הַמִּשְׁכָּן.

מִשׁוּם שֶׁישׁ יְרִיעוֹת וַיֵּשׁ יְרִיעוֹת. יְרִיעוֹת הַמִּשְׁכָּן הֵן יְרִיעוֹת שֶׁנִּקְרָאוֹת רְקִיעֵי הַחַיּוֹת שֶׁל הַמִּשְׁכָּן הַקְּדוֹשׁ. יְרִיעוֹת עֲזִים הֵם רְקִיעִים (יְרִיעוֹת) אַחֵרִים שֶׁל הַצַּד הָאַחֵר. אֱלֹהֵי רְקִיעִים בְּסוּד הַמְּרַכְּבוֹת שֶׁל רוֹחוֹת קְדוּשׁוֹת, וְאַלֶּה רְקִיעִים שֶׁבְּחוּץ שְׁעוֹמְדִים בְּדַבְּרֵי הָעוֹלָם, וְהֵם צְדָדִים שֶׁל תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים שֶׁל הַגּוֹף. וְאַלֶּה מְכַסִּים עַל אוֹתֵם רְקִיעִים שְׁלֵפָנִים, כְּמוֹ קְלָפָה עַל הַמַּח. הֶרְקִיעִים

שֶׁלפָּנִים הֵם אוֹתוֹ קְלוּשׁ שְׁעוֹמֵד עַל הַמַּח, וְאֵלֹו נִקְרָאִים שְׁמַיִם לֵה'.
לְשֵׁם אֶחָד זֶה שְׁלֵמָטָה.

רְקִיעִים אַחֲרֵים לְמַעְלָה, וְהֵם רְקִיעִים פְּנִימִיִּים שֶׁנִּקְרָאִים רְקִיעֵי
הַחַיּוֹת, שֶׁהֵם סוּד הַשָּׁם הַקְּדוּשׁ בְּסוּד הַחַיּוֹת הַגְּדוּלוֹת
הָעֲלִיּוֹנוֹת, וְאֵלֶּה הֵם הַסּוּדוֹת שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת (סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים) הָעֲלִיּוֹנוֹת
בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה, כָּלֵל שֶׁל עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת חֲקוּקוֹת רְשׁוּמוֹת
שְׂיֹוצָאוֹת מִתּוֹךְ הָרְקִיעַ הָעֲלִיּוֹן הַשְּׁמַיִנִי, שֶׁהוּא רְקִיעַ עַל גְּבֵי הַחַיּוֹת
הָעֲלִיּוֹנוֹת, וְזֶהוּ שְׂאִין לוֹ מְרָאֶה. זֶהוּ טְמִיר וְגַנוּז, וְאִין בּוֹ גֶּוֶן.

כָּף הַגְּוָנִים יוֹצְאִים מִמֶּנּוּ. אִין בּוֹ גֶּוֶן, וְלֹא נִרְאָה וְלֹא הַתְּגַלָּה. זֶהוּ
שְׂמוּצִיא אֶת כָּל הָאוֹרוֹת. בּוֹ לֹא נִרְאָה לֹא אוֹר וְלֹא חֶשֶׁךְ וְלֹא גֶּוֶן
כָּלֵל, פָּרַט לְנִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׂרוּאוֹת מִתּוֹךְ הָרְקִיעַ הַתְּחַתּוֹן כְּמֵאֲחֵר
הַכֶּתֶל, אוֹר שְׂמוּצִיא וּמֵאִיר הָרְקִיעַ הָעֲלִיּוֹן הַזֶּה, וְאוֹתוֹ אוֹר שֶׁלֹּא
פוֹסֵק, אִין מִי שֶׁמִּפְּכִיר אוֹתוֹ וְאִין מִי שְׁעוֹמֵד בּוֹ.

מִתְחַת לְזֶה, כָּל אוֹתָם הָרְקִיעִים נִכְלְלוּ בְּשֵׁם הַזֶּה נִקְרָא שְׁמַיִם, וְאֵלֹו
(הַשָּׁם הַקְּדוּשׁ) נִקְרָאִים הַשְּׁמַיִם אוֹתָם שֶׁהֵם הָעֲלִיּוֹן נִקְרָא בְּהֵם,
אוֹתָם שֶׁהֵם הַקְּדוּשׁ הַתְּעַטֵּר בְּהֵם. וְעַל זֶה כְּתוּב, (תְּהִלִּים קטו) הַשְּׁמַיִם
שְׁמַיִם לֵה', לְאוֹתָהּ גְּנִיזוֹת הָרְקִיעַ הָעֲלִיּוֹן שְׁעוֹמֵד עֲלֵיהֶם.

עַד כָּאֵן רְמָזוֹ לְשֵׁם הַקְּדוּשׁ, (סוּד שֶׁל הַשְּׁמַיִם הַקְּדוּשִׁים) שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
נִקְרָא בְּשִׁמוֹת. מִכָּאֵן וְהִלָּאָה אִין חֲכָם בְּהַשְׁכֵּל שְׂיִכּוֹל לְדַעַת
וְלִהְדַּבֵּק כָּלֵל, פָּרַט לְאוֹר אֶחָד קֶטֶן בְּלִי קִיּוֹם (קִיּוֹם הַכֵּל) לְהַתִּישֵׁב בּוֹ.
אֲשֶׁרִי חִלְּקוֹ שֶׁל מִי שֶׁנִּכְנָס וְיוֹצֵא, וְיודַע לְהַסְתַּכֵּל בְּסוּדוֹת אֲדוּנוֹ
וְלִדְבֵק בּוֹ.

בְּסוּדוֹת הֵלְלוּ יְכוּל אָדָם לְדַבֵּק בְּאֲדוּנוֹ, לְדַעַת אֶת שְׁלֵמוֹת הַחֲכָמָה
בְּסוּד עֲלִיּוֹן כְּשֶׁעוֹבֵד לְאֲדוּנוֹ בְּתַפְלָה, בְּרִצּוֹן וּבְכַוָּנַת הַלֵּב,
מִדְּבִיק רִצּוֹנוֹ כָּאֵשׁ בְּגַחֲלַת לִיחַד אוֹתָם רְקִיעִים תְּחַתּוֹנִים שֶׁל צַד
הַקְּדוּשָׁה לְעַטְרָם בְּשֵׁם אֶחָד תְּחַתּוֹן. וּמִשָּׁם וְהִלָּאָה לִיחַד אוֹתָם רְקִיעִים
עֲלִיּוֹנִים פְּנִימִיִּים לְהִיּוֹת כָּלֵם אֶחָד בְּאוֹתוֹ רְקִיעַ עֲלִיּוֹן שְׁעוֹמֵד עֲלֵיהֶם.
וּבְעוֹד שְׂפִיו וּשְׂפִתוֹתָיו מְרַחֲשׁוֹת, לְבוֹ יִכּוֹן, וּרְצוֹנוֹ יִתְעַלֶּה לְמַעְלָה
לְמַעְלָה, לִיחַד אֶת הַכֵּל בְּסוּד הַסּוּדוֹת, שְׂשָׁם תְּקוּעִים כָּל
הַרְצוֹנוֹת וְהַמְחַשְׁבוֹת בְּסוּד שְׁעוֹמֵד בְּאִין סוּף, וְלִכּוֹן בְּזֶה בְּכָל
תְּפִלָּה וְתַפְלָה, בְּכָל יוֹם וְיוֹם, לְעַטֵּר אֶת כָּל יְמֵיו בְּסוּד הַיָּמִים
הָעֲלִיּוֹנִים בְּעַבּוּדוֹתוֹ.

בְּלִילָה יְשִׁים רְצוֹנוֹ, שֶׁהָרִי נִפְטָר מִהָעוֹלָם, וְנִשְׁמָתוֹ יוֹצֵאת מִמֶּנּוּ, וַיַּחֲזִירָנָה לְרַבּוֹן הַכֹּל. מִשּׁוֹם שֶׁכָּל לִילָה וְלִילָה (אוֹתָהּ נִקְדָּה

עוֹמֶדֶת לְכָלל בְּתוֹכָהּ אוֹתָן נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים).

סוּד הַסּוּדוֹת לְדַעַת לְאוֹתָם חֲכָמֵי לֵב. הֶרְקִיעַ הַזֶּה הַתַּחְתּוֹן, בְּסוּד אוֹתָהּ הַנִּקְדָּה הוּא עוֹמֵד, כְּמוֹ שְׁאַמְרָנוּ. אוֹתוֹ הֶרְקִיעַ הוּא כָּלוּל מִמַּעֲלָה וּמִמַּטָּה, וַיִּסּוּדוּ לְמַטָּה כְּנֶר הַזֶּה שֶׁמַּעֲלָה אוֹר שָׁחַר, לְהֶאֱחֹז בְּאוֹר הַלְּבָן, וְהִיִּסוּד שְׁלָה הוּא לְמַטָּה בְּאוֹתָהּ פְּתִילָה בְּשֶׁמֶן. אֵף כֶּן לְמַטָּה אוֹתָהּ נִקְדָּה – בַּיּוֹם נִכְלָלֶת מִלְּמַעֲלָה, וּבְלִילָה נִכְלָלֶת מִמַּטָּה בְּאוֹתָן נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים.

וְכָל דְּבָרֵי הָעוֹלָם, כֻּלָּם חוֹזְרִים לְעֶקֶר וְהִיִּסוּד וְהַשְׂרֵשׁ שֶׁמִּמֶּנּוּ יֵצְאוּ. וְכַמָּה לַיְלוֹת עֲתִידִים לְטַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׂרָאוּי לוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים טז) אֵף לַיְלוֹת יִסְרוּנִי כְּלִיּוֹתִי. הַנֶּפֶשׁ הוֹלֶכֶת וּמִשׁוֹטְטֶת וְשֹׁבָה אֶל אוֹתוֹ עֶקֶר שְׂרָאוּי לָהּ. הַגּוֹף עוֹמֵד שֶׁקָּט כְּאֶבֶן, וַחֲזוֹר לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׂרָאוּי לוֹ לְשֵׁרוֹת עָלָיו, וּמִשּׁוֹם כֶּן שָׁב הַגּוֹף לְצַד שְׁלוֹ, וְהַנֶּפֶשׁ לְצַד שְׁלָהּ.

עַל הַגּוֹף שׁוֹרָה סוּד הַצַּד הָאַחֵר, וְלִכְּנֵן נִטְמָאִים יָדָיו, וְצָרִיךְ לְרַחֵץ אוֹתָם. כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנֵנוּ, שֶׁהָרִי בְּלִילָה הַכֹּל שָׁב לְמִקְוֵמוֹ, וְנִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים עוֹלוֹת וַחֲזוֹרוֹת לְמִקְוֵמוֹ, וּמִתְעַטְרֶת (בְּהִים) מֵה שֶׁמִּתְעַטְרֶת, וְנִכְלָלֶת מִכָּל הַצְּדִיקִים, וְאִז עוֹלָה כְּבוֹד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמִתְעַטֵּר מִהַכֹּל.

בְּלִילָה שׁוֹלְטִים הַמַּמְנִים שֶׁנִּפְקְדוּ עַל אוֹתָן נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים לְהַעֲלוֹתָן לְמַעֲלָה וּלְהַקְרִיבָן קָרְבַּן מִנְחָם לְאַדוֹנָם. אוֹתוֹ מְמַנָּה שֶׁנִּפְקֵד עַל כָּל אוֹתָם מַחְנוֹת, שָׁמוּ סוּרֵי־אֵם מְמַנָּה גְּדוֹל. כִּיּוֹן שֶׁעוֹלָה הַנִּשְׁמָה לְכָל אוֹתָם רְקִיעִים, אִז מְקַרִּיבִים אוֹתָהּ אֵלָיו וּמְרִיחַ בָּהּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה יא) וְהִרִיחוּ בִּירְאֵת ה'. כְּמוֹ שֶׁעֲתִיד מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ לַעֲשׂוֹת בְּעוֹלָם, וְעַל יָדוֹ עוֹבְרִים כֻּלָּם בְּפִקְדוֹן עַל יָדוֹ לְהַתְקַרֵּב הֶלְאָהּ.

וְכָל הַנִּשְׁמוֹת, כְּשֶׁנִּקְרְבוֹת לְאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁנִּקְרְבוֹת וְנִרְאוֹת שָׁם, זֶהוּ סוּד, כָּל הַנִּשְׁמוֹת נִכְלָלוֹת בְּאוֹתָהּ נִקְדָּה, וְלוֹקַחַת אוֹתָם פְּעַם אַחַת, כְּמוֹ מִי שֶׁבוֹלֵעַ בְּלִיעַת דָּבָר, וּמִתְעַבְרֶת כְּמוֹ אִשָּׁה שֶׁמִּתְעַבְרֶת. הַסּוּד הַזֶּה לְבַעֲלֵי מִדוֹת. כְּשֶׁנִּקְדָּה זֹו מִתְעַבְרֶת כְּאִשָּׁה שֶׁמִּתְעַבְרֶת, נִהְיֶית מְאוֹתָהּ הַנָּאָה שֶׁמְכַלִּילָה נִשְׁמָה מִהָעוֹלָם הַזֶּה בְּאוֹתָם מַעֲשִׂים

ובאותה תורה שהשתדלה בה ביום, ונוטלת אותו רצון של העולם הזה, ובו נהנית בשמחה, ונכללת מכל הצדדים.

אחר כף היא מוציאה אותם החוצה ומולידה אותם כמקדם, והנשמה היא חדשה כעת כמקדם, וסוד זה – (איכה ג) חדשים לבקרים. חדשים ודאי, כמו שנתבאר. מה הטעם הם חדשים? משום סוד הכתוב רבה אמונתך. רבה ודאי, שיכלה להכלילם ולהכניסם לתוכה, ומוציאה אותם והם חדשים, ולכן לוקחת אחרים מלמעלה ביום. אשרי הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.

בין כף האיר היום. אמר רבי אבא, נקום ונלך ונודה לרבון העולם. קמו והלכו והתפללו, ואחר כף חזרו אליו החברים. אמרו לו, מי שהתחיל – שיסיים את השבת. אשרי חלקנו בדרך הזו, שכל זה זכינו לעטר את הקדוש ברוך הוא בסודות החכמה.

פתח רבי אבא ואמר, ויעש בצלאל את הארון עצי שטים וגו'. כאן, אף על גב שכל סודות המשכן הרי פרושה החברים בחדר הקדוש, כאן יש להסתכל, שהרי סוד זה מתעטר בכמה סודות ללמד חכמה. ארון זה הוא סוד להכניס תורה שבכתב, ונגנזה בו בששה לוחות (ונגנזו בו ששה לוחות, והם ששה מסוכבים) מסוכבים, וזה נקרא ארון. כשסוכבים אותם ששה להיות כאחד, אז הוא גוף אחד להכניס בו סוד התורה בששה צדדים וארון.

והלוחות הם חמשה, ומכניסים בו חמשה ספרים, ואותם חמשה הם ששה בדרגה אחת שנכנסת בה בנסתר, שנקראת סוד הכל, וזהו סוד הברית. כשזה נכנס לתוך אותם חמשה לוחות, אז עומד הארון והתורה בסוד של תשע דרגות, שהן שני שמות, יהו"ה אלהי"ם. ואחר כף עומד לוח אחד, סוד עליון שמכסה על הכל, והוא אותו הסוד של אותו רקיע שמסוכב ומכסה על הכל, וכלם עומדים בסתר.

כאן יש להסתכל ולדעת את סודות הארון. יש ארון ויש ארון, זה כנגד זה. פתח ואמר, (שמואל ב-ב כב) הכל נתן ארונה המלך למלך וגו'. וכי ארונה היה מלך? ואף על גב שבארונה החברים, אלא דוד, שכתוב בו (שם ה) כל מכה יבסי ויגע בצנור וגו', והוא נטל ותפס את ירושלים ומשלו היה, ולמה קנה בכסף? ואם תאמר, שאף על גב שירושלים היתה של דוד – אותו מקום היה נחלתו של ארונה, כמו

שְׁהִיָּה בְּנִבּוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי (מלכים-א כא), שְׁאָף עַל גֵּב שֶׁשְּׁלֹט אַחָב וְהִיָּה מְלֶךְ, הַצֵּטְרֵךְ לְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ כָּרֶם מִנִּבּוֹת, אֵף כֶּךָ דָּוִד?

אָלֵא וְדַאי אַרְוֵנָה הִיָּה מְלֶךְ, וְאוֹתוֹ מְקוֹם הִיָּה בְּרִשּׁוֹתוֹ וְהִיָּה שׁוֹלֵט עָלָיו, וְכִשְׁהִגִּיעַ זְמַן לְצֵאת מִתַּחַת יָדוֹ, לֹא יֵצֵא אֶלָּא בְּהִרְבֵּה דָם וְהָרַג בְּיִשְׂרָאֵל, וְאַחַר כֶּךָ עֲמַד הַמְּלֶאךָ הַמְּשַׁחֵית עַל אוֹתוֹ מְקוֹם, וְשָׁם, כְּשֶׁהִיָּה הוֹרֵג וְעוֹמֵד בְּאוֹתוֹ מְקוֹם, לֹא הִיָּה יָכוֹל, וְתִשָּׁשׁ כַּחוֹ.

וְאוֹתוֹ מְקוֹם, הַמְּקוֹם שֶׁנֶּעֱקֵד בּוֹ יִצְחָק הִיָּה, שֶׁשָּׁם בָּנָה אַבְרָהָם מִזְבֵּחַ וְעָקֵד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ. כִּיּוֹן שֶׁרָאָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹתוֹ מְקוֹם, הִתְמַלֵּא רַחֲמִים. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב רָאָה ה' וַיִּנָּחֵם וַגּוֹ'. מַה זֶה רָאָה ה' ? רָאָה עֲקֵדַת יִצְחָק בְּאוֹתוֹ מְקוֹם, וְשָׁב וְרַחֵם עָלֵיהֶם מִיָּד.

וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ הַמְּשַׁחֵית רַב עֵתָה וַגּוֹ'. מַה זֶה רַב? הֲרִי פְּרִשׁוּהָ, קַח אֶת הָרֵב. אֶלָּא כֶּךָ הוּא, כְּתוּב כָּאֵן רַב, וְכְתוּב שָׁם רַב לְכֶם שְׁבַת בְּהָר הַזֶּה. אֵף כֶּךָ גַּם רַב - רַב לָךְ שִׁיְהִיָּה מְקוֹם זֶה תַּחַת יָדְךָ. שְׁנַיִם רַבּוֹת הִיָּה תַּחַת יָדְךָ, מִכָּאֵן וְהִלָּאָה רַב, הַחֲזוֹר אֶת הַמְּקוֹם לְבַעְלָיו. וְעַם כָּל זֶה, (בְּדָם) בְּמוֹת וּבְמִמוֹן יֵצֵא מִתַּחַת יָדוֹ.

וְלָמָּה נִקְרָא אַרְוֵנָה? אֶלָּא כְּתוּב אַרְוֵנָה, וְכְתוּב אַרְנָן. בְּעוֹד שֶׁאוֹתוֹ מְקוֹם הִיָּה תַּחַת יָדוֹ, נִקְרָא אַרְוֵנָה, אַרְוֹן שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר. וְעַל שְׁנוֹסְפוֹ בּוֹ אוֹתוֹת יִתְרוֹת, כֶּךָ צְרִיךְ לְהוֹסִיף לְאוֹתוֹ רַע עֵינַי, סוּד שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר, וְאוֹתָהּ תוֹסֶפֶת הִיא חֶסְרוֹן לוֹ.

בְּצַד הַקְּדוּשָׁה גּוֹרְעִים לוֹ אוֹתוֹת, וְנוֹסֶפֶת קְדוּשָׁתוֹ. וְזֶהוּ סוּד הַכְּתוּב, (מלכים-א ז) עַל שְׁנֵי עֶשֶׂר בְּקָר. גֵּרַע מִ"ם, שֶׁלֹּא כְּתוּב שְׁנַיִם, אֶלָּא שְׁנֵי. וְלִצַּד הָאֲחֵר נוֹתְנִים תוֹסֶפֶת אוֹתוֹת, שֶׁכְּתוּב וַיַּעַשׂ יְרִיעַת עֲזִים לְאַהֲלָה עַל הַמִּשְׁכָּן עֲשִׂיתִי עֲשֵׂרָה יְרִיעַת. תוֹסֶפֶת אוֹתוֹת, וְהוּא חֶסְרוֹן. וּבְצַד הַקְּדוּשָׁה שְׁנֵי עֶשֶׂר וְלֹא יוֹתֵר. וְכָאֵן עֲשִׂיתִי עֲשֵׂרָה, וְהַכֹּל הוּא חֶסְרוֹן אֵלָיו. וְכֶךָ צְרִיךְ לְאוֹתוֹ רַע עֵינַי לְהַשְׁלִים אֶת הָעֵינַי שְׁלוֹ, וְהוּא בְּחֶסְרוֹן. (כְּדָגְמָא זוֹ אַרְוֵנָה, תוֹסֶפֶת אוֹתוֹת, וְלֹא כְּתוּב אַרְוֹן).

בֵּא וְרָאָה, צַד הַקְּדוּשָׁה נִקְרָא אַרְוֹן הַבְּרִית, וְאוֹתוֹ אַרְוֹן הַבְּרִית רְאוּי לְגוּף לְהַכְנִיס בּוֹ דְיוֹקָן אָדָם. וְעַל סוּד זֶה, אוֹתָם חֲסִידִים קְדוּשִׁים, כְּשֶׁהָיוּ נִפְטָרִים מִהָעוֹלָם הַזֶּה, הָיוּ מְכַנְּסִים אוֹתָם בְּאַרְוֹן, שֶׁהָרִי הַצַּד הָאֲחֵר אֵינּוּ מִתְקַן בְּגוּף וְאֵינּוּ בְּכֻלָּל שֶׁל גּוּף הָאָדָם. וְלִכְּן לֹא נִבְרְאוּ גּוּפִים לְאוֹתוֹ צַד הָאֲחֵר, מִשּׁוּם שֶׁאֵינָם בְּכֻלָּל שֶׁל גּוּף אָדָם.

מה כתוב ביוסף? ויִישָׁם בְּאֶרֶן. לְמָה שְׁתִּי יוֹדִי"ם? אֵלָא שֶׁהִתְחַבְּרָה בְּרִית בְּבָרִית, סוּד שְׁלֵמָטָה בְּסוּד שְׁלֵמָעֵלָה, וְנִכְנַס בְּאֶרֶן. (בא וראה, צד הקדושה נקרא ארון הברית, ואותו ארון הברית נתקן להכניס בו סוד התורה, שהיא סוד של הצורה של הגוף הקדוש. כמו כן למטה נתקן ארון להכניס בתוכו צורת הגוף, סוד האדם. ומי הוא שנמצא בסוד אדם? מי ששומר את ברית הקדוש, ועל סוד זה אותם חסידים קדושים, כאשר היו נפטרים מעולם הזה, היו מכניסים אותם בארון, משום שלא ראוי להכניס בארון אלא מי ששומר לברית זו, את קיום הקדוש. ביוסף מה כתוב? ויִישָׁם בְּאֶרֶן) **מָה הַטְעָם? מִשּׁוּם שֶׁשָׁמַר הַבְּרִית הַקְּדוּשׁ וְהִתְקַיֵּם בּוֹ. לְכֵן רָאוּי לְהִכְנִס בְּאֶרֶן, וְהַכֵּל כְּרָאוּי.**

בְּכָה רַבִּי אָבָא וְאָמַר, אוֹי לְבָנֵי הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יוֹדְעִים אוֹתָהּ בּוֹשָׁה! אוֹי לְאוֹתוֹ עֲנֵשׁ שֶׁל כָּל מִי שֶׁרוּצָה לְהִכְנִס לְאֶרֶן, כִּי לֹא צָרִיךְ לְהִכְנִס לְאֶרֶן, פָּרַט לְצַדִּיק שֶׁיּוֹדֵעַ בְּנִפְשׁוֹ וְנוֹדֵעַ בְּעַצְמוֹ שֶׁלֹּא חָטָא בְּאוֹתָהּ בְּרִית, אוֹת הַבְּרִית הַקְּדוּשׁ, מְעֻלּוּמִי, וְשָׁמַר אוֹתוֹ כְּרָאוּי. וְאִם לֹא, לֹא צָרִיךְ לְהִכְנִס לְאֶרֶן וּלְפָגַם אֶת הָאֶרֶן.

הַפּוֹד שֶׁצָּרִיךְ לְהִתְחַבֵּר בְּאוֹת בְּרִית קְדֹשׁ הוּא הַסּוּד הָרָאוּי לוֹ, וְלֹא לְאַחַר. שֶׁהָרִי אֶרֶן אֵינוֹ מִתְחַבֵּר אֵלָא בְּצַדִּיק שֶׁשּׁוֹמֵר בְּרִית קְדֹשׁ. וְמִי שֶׁפּוֹגֵם אֶת הַבְּרִית וְנִכְנַס בְּאֶרֶן – אוֹי לוֹ שֶׁפָּגַם אוֹתוֹ בְּחַיָּו, וְאוֹי לוֹ שֶׁפָּגַם אוֹתוֹ בְּמִיתָתוֹ. אוֹי לוֹ מֵאוֹתוֹ עֲנֵשׁ. אוֹי לוֹ שֶׁפָּגַם הָאוֹת וְאֶרֶן הַבְּרִית הַקְּדוּשׁ, אוֹי לוֹ מֵאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, שְׁנוּקָמִים מִמֶּנּוּ נִקְמַת עוֹלָמִים – נִקְמָה שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְנִקְמָה שֶׁל אוֹתוֹ פָּגַם. וְסוּד זֶה כְּתוּב, (תהלים קכה) כִּי לֹא יִנּוּחַ שִׁבְט הָרָשָׁע עַל גּוֹרֵל הַצַּדִּיקִים. **בְּשִׁעָה שְׁדָּנִים אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ עוֹלָם, מִסְתַּכְּלִים בְּמַעֲשָׂיו. אִם הָיָה פּוֹגֵם אֶת סוּד בְּרִית הַקְּדֹשׁ שֶׁחֲתוּם בְּבִשְׂרוֹ, וְעִכְשָׁו פּוֹגֵם אֶת הָאֶרֶן (הַבְּרִית) שְׁלוֹ בְּזָה – לְזֶה אֵין חֵלֶק בְּצַדִּיקִים. מִסְתַּכְּלִים בּוֹ וְדָנִים אוֹתוֹ, וְמוֹצִיאִים אוֹתוֹ מִכְּלָל שֶׁל אָדָם. כִּיּוֹן שֶׁהוֹצִיאֻ אוֹתוֹ מִכְּלָל שֶׁל אָדָם, מוֹצִיאִים אוֹתוֹ מִכְּלָל שֶׁל כָּל הָאַחֲרִים שְׁנוּעֵדוּ לְחַיֵּי עוֹלָם, וְנוֹתְנִים אוֹתוֹ לְאוֹתוֹ (אֶרֶן) צַד שֶׁאֵינוֹ נִכְלָל בְּסוּד שֶׁל גּוֹף הָאָדָם. כִּיּוֹן שֶׁנִּמְסַר לְאוֹתוֹ צַד – אוֹי לוֹ שֶׁמְכַנְיִסִים אוֹתוֹ לְגִיּהֵנּוּ, וְלֹא יוֹצֵא מִשָּׁם לְעוֹלָמִים. עַל זֶה כְּתוּב, (ישעיה סו) וַיִּצְאוּ וַיֵּרְאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים בִּי וְגו'. אוֹתָם שֶׁנִּשְׁאַרוּ מִכְּלָל שֶׁל אָדָם.**

וְהַדְּבָרִים הַלְלוּ, כְּשֶׁלֹּא עָשָׂה תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, תְּשׁוּבָה שֶׁרָאוּיָהּ לְכַסּוֹת עַל כָּל מַעֲשָׂיו. וְעַם כָּל זֶה, טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא יִכְנַס לְאֶרֶן, שֶׁהָרִי כָּל זְמַן שֶׁהַגּוֹף עוֹמֵד, הַנְּשָׁמָה נְדוּנִית וְלֹא נִכְנָסֶת

למקומה, פרט לאותם חסידים עליונים קדושים שראויים לעלות עם גופם. אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא.

משום שאין חטא קשה לפני הקדוש ברוך הוא כמו זה שמשקר ופוגם את אות ברית הקדש, וזה אינו רואה פני שכניו, ועל חטא זה כתוב, (בראשית לח) ויהי ער בכור יהודה רע בעיני ה'. וכתוב, (תהלים ה) לא יגרף רע.

מה כתוב כאן? ויעש בצלאל את הארץ. וכי למה לא עשו אותם החכמים שעשו את המשכן את הארון? אלא בצלאל סיום הגוף, שהוא סוד הברית הקדוש, ושמר אותו, והוא עומד בנחלת חלקו. הוא השתדל במעשה שלו ולא אחר. באו כל החברים ונשקו אותו.

בשהגיעו לרבי שמעון וסדרו הדברים הללו לפניו, כל מה שנאמר באותה דרך, פתח ואמר, (משלי ד) וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום. הפסוק הזה נתבאר. אבל בפסוק הזה יש להתבונן, וארח צדיקים, אותה דרך שהצדיקים הלכו בה, היא דרך אמתית, דרך שהקדוש ברוך הוא רוצה בה, הדרך שהוא הולך לפניו, וכל אותן מרכבות באות לשמע דברים שהם מדברים ואומרים בפיהם. כאור נגה, שמאיר והולך, ולא נחשף (כלל), כדרך אותם הרשעים שדרךם תמיד חשוכה, כמו שנאמר, דרך רשעים כאפלה וגו'.

דבר אחר וארח צדיקים – מה בין ארח לדרך? הרי פרשוה. אבל דרך היא שעכשו נפתחה ונגלתה, ונעשה באותו מקום דרך שלא כתשו בה רגלים מקדם לכן. דרך – כמו שנאמר, (ישעיה סג) כדרך בגת, שכותשים בו רגלים כל מי שרוצה.

ועל זה לצדיקים קורא ארח, שהם היו ראשונים לפתח אותו מקום, ולא כל המקום ההוא. אלא אף על גב שאחרים בני העולם הולכים באותו מקום – עכשו שהולכים בה צדיקים, הוא מקום חדש, שעכשו אותו מקום הוא חדש כמו מי שלא הלך בו אדם אחר לעולמים, משום שצדיקים עושים חדוש לכל אותו מקום בכמה דברים עליונים שהקדוש ברוך הוא מתרצה בהם.

ועוד, ששכינה הולכת באותו מקום מה שלא היה מקדם לכן. ומשום כך נקרא ארח צדיקים, משום שהתארח בו אורח

עליון קדוש. דרך היא פתוחה לכל, וכותשים בה כל מי שרוצה, אפילו אותם הרשעים. דרך, סוד זה – (שם מג) הנתן בים דרך. משום שדרך בו הצד האחר שלא צריך, ושולט לטמא את המשכן. ועל זה צדיקים לבדם עומדים ושולטים באותו מקום שנקרא ארח. כמו שבארנו, דרך פתוחה לכל, לצד זה ולצד זה.

ואתם, קדושים עליונים, דרך קדושה עליונה הזדמנה לכם והתארחתם בה, ודברים מעלים עליונים (אלף) הסתדרו לפני עתיק הימים. אשרי חלקכם.

פתח רבי שמעון ואמר, (דברים לד) ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה וגו'. בכמה מקומות מצאנו שפני משה כפני השמש, ויהושע כפני הלבנה. שאין אור ללבנה אלא אור השמש כשמאיר ללבנה, והלבנה מתמלאת מתוך השמש. וכשמתמלאת, אז עומדת בשלמותה.

השתלמות הלבנה מי הוא? סוד של הכל שנקרא דמות בסוד השמש העליון יי. שהרי בשם הזה אינו עומד, רק בזמן שעומדת בשלמות. שהרי כמה שמות הם שירשה, ונקראת בהם כפי השעה שעומדת בה, (וכפי השעה עומדת בה) כך נקראת באותו שם ממש. וכשעומדת בסוד השלמות ונשלמת מכל הצדדים, אז נקרא ידו"ד. השלמתה כהשלמה שלמעלה, שירשה הבת את אמה.

והינו (הארה) בחמשה עשר ימים, שכתוב (ויקרא כג) בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה. וכתוב (שם) אך בעשור (יום) לחדש השביעי. והכל סוד אחד. כשעומד העולם הבא בסוד של כל עשר האמירות על החדש הזה, נקרא בעשור. וכשנרשמת הלבנה בשלמות אחת ביניהן, נקרא בחמשה עשר, שהרי ה' התחברה ונחקקה ביניהם.

וסוד זה י"ה, וכשעומדת בשם זה, אז מתחברת בה', והיא נוספת (אל התחתונים לזון אותם ולתת להם טרפם, ומתוספת) היא בסוד האות ה' כמקדם. אחד, להחקק ולהתחבר בסוד שלמעלה, ואחד, כדי לתת מזון למטה, ואז עומדת הלבנה בשלמות לכל הצדדים, מעלה ומטה, בסוד השם הזה, להיות הכל סוד אחד ושלמות אחת.

יהושע זהו סוד של השלמת הלבנה באותיות הללו בן נון. נון
 ודאי, שהרי נון היא סוד הלבנה, מלא בסוד ההשלמה של
 השם הקדוש, ואז הוא מלא רוח חכמה ודאי.

משום שהנקדה העליונה, שהיא י', מתפשטת ומוציאה רוח, ואותה
 רוח עושה היכל. ואותה רוח מתפשטת ונעשית לששה
 צדדים. אותה רוח מתפשטת בסוד של כל אלה. וממלא ועושה היכל
 למטה, והכל מתמלא, ונעשה סוד השם הקדוש בהשלמה אחת.

ומשום כך יהושע מלא רוח חכמה, משום - כי סמך משה את ידיו
 עליו, שהוא הריק עליו ברכות ונתמלאה הבאר ממנו.
 ואתם, קדושים עליונים, כל אחד מכם התמלא רוח חכמה, ועמד
 בשלמות בסודות החכמה, משום שהקדוש ברוך הוא התרצה בכם
 וסמך ידו עליכם. אשרי חלקי שעיני ראו את זה וראו את שלמות רוח
 החכמה בכם.

כמו דאיתא במדרש משלי סימן י' בא מי שיש בידו תלמוד הקדוש ברוך
 הוא אומר לו בני הואיל ונתעסקת בתלמוד צפית במרכבה צפית בגאון שאין
 הנהי בעולמי אלא בשעה שתלמידי חכמים יושבים ועוסקים בתורה ומציצין
 ומביטים ורואין והוגין אמון התלמוד הזה כסא כבודי היאך הוא עומד וכו'
 עין שם וגם חמר כתב הזהר היה טמון ונגזז אצלם עד אחר דורות האחרונות
 שנתפרסם חמר הכתב ונמסר לכל ולנו כי אם לצפות ולהביט כל איש לפי
 הבטתו ועל ידי זה נזכה גם לראות ולהגות לעתיד לבוא שגם שאר חכמינו
 זכרונם לברכה היו יודעים במעשה בראשית ובמעשה מרכבה לדרש אך לא
 נתנה להתגלות לנו כי אם בריתות דרבי שמעון בן יוחאי לטעם לכל אחד
 כפי ערכו עד לפחות האותיות כדי שיזכו כל ישראל חלק במעשה בראשית
 ובמעשה מרכבה ומטעם זה גם כן נתנה הזהר הקדוש גם לגמר אף על גב
 דלא ידע מאי קאמר שאמירת הזהר הוא שני מדרגות צפיה והבטה ועל
 ידי זה נזכה אחר שני המדרגות שתקנו בזמן הזה לראות ולהגות במעשה
 בראשית ובמעשה מרכבה עצמו לעתיד לבוא ברוך הוא וכו' כי לשון השאלה
 צפיה והבטה הוא אף על פי שאין עוסק בו ואין בידו לעסק אלא צופה ומביט
 לזכות לאחר זמן לידיעת המעשה מרכבה לעסק בה כמו השאלה צפית
 לישועה הלא הישועה עדין אין אלא הקדוש ברוך הוא תובע ממנו הצפיה
 לבד ודי שגם על ידי זה לבד מתקרב הישועה לבוא כן הוא השאלה צפית
 במרכבה תחלה ואחר כך יראה ואחר כך יהגה כמו שכתב ומציצין ומביטין
 ורואין.